

med at have fælles forældremyndighed over deres børn, medmindre en af dem ønsker det fælles ansvar ophævet.

Samtidig er udviklingen gået i retning af, at myndighedernes rolle i højere grad bliver at hjælpe forældrene eller ægtefællerne til selv at finde løsninger på deres problemer, frem for at andre skal træffe en afgørelse for dem.

I dag er det sådan, at statsamtterne tilbyder forskellige redskaber til konfliktløsning, bl.a. både børnesagkyndig rådgivning og egentlig konfliktmægling. Jeg synes, der så er grund til at understrege, at det lovforslag, som vi behandler her i dag, jo er et lovforslag, der i hovedsagen er af strukturel karakter som følge af kommunalreformen.

Kl. 15.30

Lovforslaget indebærer nogle organisatoriske ændringer af måden, hvorpå sagerne bliver behandlet, altså både sagerne om separation, skilsmisse og forældremyndighed. En række sager flyttes fra domstolene til behandling i rent administrativt regi. Den mere uformelle og fleksible sagsbehandling, som kan foregå administrativt, synes jeg egentlig også er mere velegnet, i hvert fald i startfasen, netop til den type sager.

Der er jo grund til at håbe, at parterne så i mange sager helt kan undgå en domstolsbehandling, hvor processen jo i hvert fald i visse tilfælde er så formel, at den kan være med til at optrappe konflikten. Samtidig skaber vi nu et enstrengt, og jeg synes også et mere gennemskueligt system på det familieretlige område, det, vi også kalder én indgang for borgerne til myndighederne.

Det er derimod ikke sigtet med dette lovforslag at gennemføre nogen større indholdsmæssige, materielle ændringer i de enkelte bestemmelser om samvær, høring af børn eller lignende, men jeg er meget opmærksom på, at der også er behov for en indholdsmæssig gennemgang af en række af reglerne på forældremyndigheds- og samværsområdet. Derfor vil regeringen nu nedsætte et lovforberedende udvalg, som i løbet af det kommende år netop skal se nærmere på forskellige spørgsmål, der knytter sig til forældremyndighed og samvær.

Overordnet set ønsker regeringen at skabe rammerne for, at forældrene eller ægtefællerne selv kan blive enige. Målet er, at parterne i størst muligt omfang bliver enige om nogle helhedsløsninger, som både passer til deres egne behov og ikke mindst er til gavn for deres børn.

Det fremsatte lovforslag understøtter derfor også muligheden for at lave nogle aftalebaserede løsninger om de mange spørgsmål, der opstår ved en samlivsophævelse. Derfor sker der også en styrkelse af rådgivnings- og mæglingsindsatsen i statsforvaltningerne.

Det er min klare forventning, at den styrkede vejledning, rådgivning og mægling, som følger af lovforslaget, vil være et væsentligt skridt netop i den retning, men jeg er selvfølgelig opmærksom på, at der desværre altid er nogle sager, der simpelt hen er så konfliktfyldte eller tunge, at forældrene har behov for yderligere hjælp fra myndighederne for at få løst de konflikter, der måtte være.

Det er heldigvis i praksis et fåtal af sagerne, der udvikler sig på den måde, men de fylder selvfølgelig meget i den offentlige debat, og de fylder jo ikke mindst meget for de implicerede, derunder for børnene.

Det vil også fremover være sådan, at der er behov for, at myndighederne træffer en egentlig afgørelse i sager, hvor parterne uanset forligsbestræbelser ikke kan nå til enighed.

Jeg mener, at den nyordning, vi nu foreslår af strukturen på det familieretlige område, på en god måde tilgodeser borgernes behov for en fleksibel og smidig myndighedsstruktur og behandling af sagerne. I den forbindelse vil jeg godt fremhæve forslaget om, at domstolene, og det er noget nyt, under en forældremyndigheds-sag får mulighed for at træffe afgørelse også om samværet. Det betyder, at man vil kunne træffe nogle samlede helhedsorienterede afgørelser, hvilket utvivlsomt er en stor fordel.

Jeg vil også lige fremhæve, at undersøgelser viser, at hovedparten af børnene i skilsmissegagnerne rent faktisk trives godt. Det er vigtigt at holde sig det for øje, så billedet ikke bliver fordrejet, og det kommer til at se ud, som om skilsmissegituationen altid medfører massive problemer for børnene. Der er heldigvis rigtig mange forældre og ægtefæller, der forstår at løfte det ansvar, de har for at få tilrettelagt tingene på en fornuftig måde efter en samlivsophævelse.

Som sagt går jeg meget ind for, at forældrene selv har ansvaret og selv finder frem til løsninger, der er til gavn for dem og deres børn. Det nye lovforberedende udvalg, som jeg omtalte før, skal derfor bl.a. se på, hvordan forældreansvaret kan understøttes. Udvalget skal også se på, hvordan børneperspektivet kan styrkes i sager om forældremyndighed og samvær, et emne, der har været rejst fra flere sider i den senere